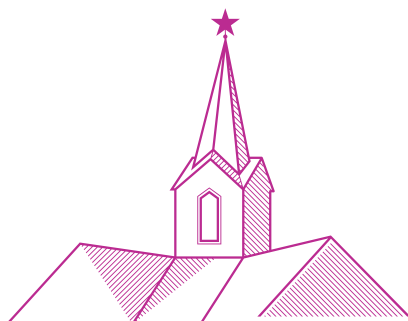

LEMVIG OG OMEGNS VALGMENIGHED

En grundtvigsk menighed i Folkekirken

DECEMBER 2025 – MARTS 2026

49. ÅRG. NR. 1

VALGMENIGHEDENS PERSONKREDS

Valgmenighedspræst:

Ronald Risvig
Kirkevej 4, 7620 Lemvig
Tlf. 23 32 96 13
praest@lemvigvalgmenighed.dk
Træffetid: Alle dage 9.00 – 17.00
(mandag kun efter aftale)

Forretningsfører:

Britt Fleischer
Din online kontorassistent
Skt. Olai Bakke 16, Vejrum
Kirkeby, 7620 Struer
Tlf. 2466 2678
post@lemvigvalgmenighed.dk

VALGMENIGHEDENS BESTYRELSE:

Formand og kirkeværge:

Niels Jørgen Lund Andersen
Tlf. 2164 2305
lundandersen@mail.dk

Næstformand:

Ole Nicolaisen
Tlf. 2142 5018
uon@mail.tele.dk

Kasserer:

Christen Christiansen
Tlf. 2088 3003
ikc97881020@gmail.com

Sekretær:

Thorkild Sønderskov
Tlf. 2086 7187
t.soenderskov@mail.dk

Jytte Madsen
Tlf. 2980 5038
jyttedammadsen@gmail.com

Bente Kallesøe
Tlf. 5370 6344
viggo_bente@yahoo.com

Annette Skarby Hansen
Tlf. 4169 2167
awhansen@privat.dk

Suppleanter:

Ingeborg Refstrup og Jette Aamann

Kirkesanger:

Daniel Eiler
Tlf. 6084 1220

Kirketjenere: Bestyrelsen

Pedel og havemand:

Gudmund Olesen
Tlf. 2024 6928
guttesus@outlook.dk

Kirkebladet udkommer tre gange årligt:

Medio i marts, juli og november

Redaktion:

Ronald Risvig, Jytte Madsen,
Erik Vedstesen og Bente Kallesøe

Forside foto:

Ronald Risvig

Læs om valgmenigheden, herunder
arrangementer og tidligere kirkeblade på:
www.lemvigvalgmenighed.dk

Layout og tryk:

GRAFISK TRYK i samarbejde
med Ronald Risvig

KONTAKT PRÆSTEN

Ronald Risvig. Foto: Kira foto

Forsamlingssalen udlejes

Medlemmer af valgmenigheden kan leje salen ved mindre sammenkomster som bryllupper, fødselsdage, konfirmation og lignende begivenheder. **Pris kr. 800,-**

Nærmere aftale ved henvendelse til
formand Niels Jørgen Lund Andersen
telefon 2164 2305
e-mail: lundandersen@mail.dk

Kirkebil

Alle, der måtte have behov for at blive kørt til gudstjeneste og arrangementer i valgmenigheden, opfordres til endelig at bruge kirkebilen.

Bestil blot dagen før ved City Taxi
telefon 97 82 14 15

Skulle der være tvivl om gudstjeneste eller arrangementer kontakt da præsten personligt eller på
telefon 23 32 96 13 eller
mail: praest@lemvigvalgmenighed.dk

Byd præsten indenfor og kom selv på besøg

Husk - præsten er der for at blive brugt. Vil du gerne have præsten på besøg - så kontakt mig endelig. Det kan være for "blot" at hilse på og lære hinanden lidt bedre at kende. Det kan også være for at vende noget af det du går og tumler med og som måske gør livet lidt tungt en gang imellem.

Uanset hvad du måtte have på hjerte af stort som småt, foregår samtalen i et fortroligt rum og jeg har i alle forhold ubetinget tavshedspligt. Du er altid velkommen her i præsteboligen, ligesom jeg gerne kommer på besøg.

Ronald Risvig

Velkommen

Siden sidste kirkeblad er
Peder Kjær Fredberg
blevet døbt.

Afsked

Siden forrige kirkeblad har menigheden taget afsked med
Signe Lorenzen
Peder Erling Kjær
Gunnar Borup Kristensen
Ære være deres minde

Hvad er en valgmenighed – og hvem kan blive medlem og hvordan?

Vil du vide nærmere – så læs på hjemmesiden www.lemvigvalgmenighed.dk og eller kontakt præst Ronald Risvig eller formand Niels Jørgen Lund Andersen. Se side 2

Send gerne din e-mail

Kom med på valgmenighedens mailliste og I vil da modtage mails der følger op på hvornår der er arrangementer – såvel de nævnte i kirkebladet – som nye der er kommet til. I modtager maksimalt ti- tolv mails om året. Altså højst en i gennemsnit pr måned.

Så vil du med? Da send en e-mail til vores præst Ronald på praest@valgmenighed.dk og fortæl du gerne vil på listen.

Valgmenighedens bestyrelse

Bagerst fra venstre: Christen Christiansen, Ole Nicolaisen, Niels Jørgen Lund Andersen.

Forrest fra venstre: Ronald Risvig, Jytte Madsen, Annette Skarby Hansen, Bente Kallesøe, Thorkild Sønderkov.

"Når livets skjorte bliver for kort"

Begravelse og bisættelse er for medlemmer uden omkostninger, når det forgår fra Johannes Kirken. Har man ønske om en anden kirke, deltager vores præst og kordegn gerne, hvis det er praktisk muligt.

Man må så selv betale for leje af kirke og øvrig kirkebetjening. På samme måde er det, hvis man ønsker at bruge en anden kirke med fremmed præst. Her er alle udgifter, på nær erhvervelse af gravsted eller urneplads, pålagt de efterladte.

Vedligeholdelse af Kirke og Forsamlingssalen

I årets løb er der sket en del. Indgangspartiet i kirken er frisket op. Forsamlingssalens gulv har fået den store tur. Dørene i kirken er malet.

I sensommeren indbød bestyrelsen til en arbejdsldordag med frokost. Rigtig mange sagde ja og vi fik ordnet en masse omkring udendørs vinduer, stakit og almindelig oprydning ude og inde.

En stor tak til alle der dukkede op. Sammen kan vi meget.

Fornyelse af kirkerummet

Bestyrelsen har iværksat et arbejde omkring at gøre kirken mere lys og tidssvarende.

Vi har besøgt et par lignede kirker for at blive inspireret. Vi har kontaktet akademirådet, der har en afdeling for kirkekunst. De vil senere på året aflægge et besøg. Vi håber på god inspiration fra dem.

Vores tanker går omkring ny altertavle, lys-sætning og farver i kirken.

Bestyrelsen håber på, at vi kan præsentere et projekt på generalforsamlingen i april.

Ny hjemmeside og opdatering af Facebook side

Vores præst Ronald Risvig, har sammen med Grafisk Tryk, Lemvig fået skab en ny og mere brugervenlig hjemmeside. Et forløb der er koordineret med bestyrelsen.

Hjemmesiden er blevet mere levende i såvel layout som farver og fotos og der kan på sigt komme korte eller længere videoer der præsenterer valgmenigheden og fortæller om livet i valgmenigheden.

Hjemmesiden bliver også nemmere at opdaterer med såvel planlagte som nye arrangementer, fotos, prædikener og artikler. Dette står Ronald for sammen med Grafisk Tryk.

Ikke alle tekster er endnu gået efter og opdateret, ligesom der pt. ikke er lagt artikler og prædikener ud, men det kommer i tiden frem mod nytåret. Ligesom der under gudstjenester ud for hver søndag bliver mulighed for at læse en kort appetitvækker til søndagens prædiken, herunder hvilke tekster der prædikes over og hvilke salmer der synges.

Søg på www.lemvigvalgmenighed.dk og Facebook Lemvig Valgmenighed.

*På vegne af bestyrelsen
Niels Jørgen Lund Andersen, formand.*

Taknemmelighedens Have

Vi har lige fejret Alle helgen, dagen hvor vi mindes dem, der er døde i det forgangne år siden forrige Alle helgen, og mindes alle dem, der er gået forud for os.

Alle helgen ligger altid den første søndag i november og er blevet en af kirkens højtidstidspunkter. Her finder mange vej til kirke og senere ud på kirkegården til deres kære grav for at tænde lys.

Men ikke blot til Alle helgen - også i advents- og juletiden, hvor savnet kan være stort, og sorgen trænger sig på, kaldes vi til at vandre i "Taknemmelighedens Have." Kirkegården er det sted, hvor sorg og glæde blandes og bliver til taknemmelighed. Det er her, hvor dur og mol svinger i hjertet og bliver til en grundtone af glæde.

En sorg og en tristhed over dem, vi kendte, og som nu ikke længere lever iblandt os, melder sig ved synet af de mange navne på gravstenene. Og samtidig fødes glæden over det liv, vi fik sammen - på godt og ondt, med alt, hvad det indebar.

Det var tanker, der kom til mig, da jeg for nogle år siden, som så ofte, gik tur på Østre Kirkegård i min fødeby Brande. Her ligger flere af såvel mine venner som mine forældre og nogle af deres venner begravet. Ligesom der er mange, som jeg kendte mere eller mindre godt fra bybilledet og livet i Brande. Alle er de med til at stem-

me mit sind i taknemmelighedens mange nuancer over at være en del af en fælles fortælling.

Sådan er de døde levende til stede i vores liv - som erindring og fortælling - der er med til at sætte vores liv ind i en fortælling, og kristeligt set: ind i Guds fortælling. Og Guds fortælling er, at vi skal leve i kærlige, ansvarsfulde relationer - forsonende og tilgivende. På kirkegården (og andre steder) kan vi samtale med dem, der ikke længere lever. Vi kan mindes, hvad de lærte os, sagde til os, gav til os - og hvad vi var for dem. Sådan kan vi få sans for de værdier, der rådede, og hvordan fortællingerne og erindringerne om dem, vi kendte, kan blive til pejlemærker i det liv, vi lever - her og nu.

Her blot et eksempel:

Min mor - Oda Laura Risvig Hansen (24. sep. 1924 - 31. dec. 2002) - var ikke en belæst kvinde, ud over Mit livs novelle, Familiejournalen og lignende blade. Men hun havde en umiddelbar følelse med, hvad livet kommer an på. Især ét udsagn fra hende er blevet pejlemærke for mig. Jeg kom som ung mand hjem med kærestesorg. Hende, jeg holdt af, havde gjort det forbi. Det var her, min mor sagde: "Sådan er det, min dreng, når vi holder af, så er vi bange for at miste." Min mor formidlede her en grundlæggende eksistentiel sandhed - såvel alment menneskeligt som kristeligt. For:

"Angsten for at miste er prisen for at elske," som jeg skrev nogle år senere i et længere digt. Men kærlighedens magt, der overvinder alt, kan eliminere angsten. For har vi kontakt med den dybe kærlighed – der ikke er en følelse – men vækker følelser i kraft af den forpligtelse, der ligger i ansvarsfulde relationer og dermed i vores forbundethed med vores medmenneske og med Gud – da har vi kontakt med selve livets mening. Det gælder i såvel medgang som modgang.

Det ved vi fra vores liv med hinanden, og det er, hvad der kristeligt forkyndes, når Jesus siger: "At den, der tør miste sit liv, skal vinde det."

Derfor giver det også god mening, at jeg ved (næsten) hver en gudstjeneste i kirkebønnen siger de ord, min mentor og ven Arne Ørtved havde i sin kirkebøn:

"Tak for de mennesker, vi har fået lov at leve iblandt."

Må enhver vandring i Taknemmelighedens Have – hvad enten den sker med fødderne eller i tankerne – blive en stille hyldest til livet, kærligheden og dem, vi savner, og føde en varmende glæde.

Advent

Adventstiden dækker over de fire sidste søndage inden jul, mere præcist søndagene frem mod den 25. december, der regnes som Jesu fødselsdag. Hvis juleaften falder på en søndag, er denne dag også fjerde søndag i advent.

Ordet advent kommer af det latinske *Adventus Domini*, som betyder "Herrens komme".

Advent er perioden frem mod Jul og markerer ventetiden inden Jesusbarnets fødsel. Temaet for prædikenteksterne i adventstiden er altså Jesu komme, blandt andet med indtoget i Jerusalem, som er en af de tekster, der læses ved første søndag i advent – ifølge første tekstrække. Men adventstiden har også et andet aspekt, nemlig forventningen om Jesu genkomst, hvilket flere adventssalmer antyder, for eksempel "Tak og ære være Gud". Jesu genkomst er forventningen om, at han engang i fremtiden vil vende tilbage til Jorden og etablere Guds rige.

Første søndag i advent falder mellem den 27. november og den 3. december.

Advent indleder et nyt kirkeår. Første søndag i advent er begyndelsen på det nye kirkeår. Derfor er salmen "Vær velkommen, Herrens år" (nr. 74 i Den Danske Salmebog) også en fast ingrediens i de fleste gudstjenester første søndag i advent.

Andre kendte adventssalmer er "O, kom, o kom, Immanuel" og "Blomstre som en rosegård" (nr. 77 og 78 i Den Danske Salmebog).

Farven lilla og Den stille stund

Adventstidens liturgiske farve er lilla, fordi den symboliserer ånd, alvor, anger og faste – og kalder til eftertanke og omvendelse. Med andre ord, at vende sig mod med-mennesket og livet.

Før Reformationen var adventstiden nemlig også en fasteperiode, som skulle forberede sindet på Jesu komme. Denne forberedelse har trange kår for nutidens mennesker. Vi bliver alt for let fortravlede og glemmer at give plads til den stille ro. Men det er jo op til hver enkelt af os!

Lad os give os selv nogle åndehuller – i ordets bedste betydning. Tider på døgnet gennem december, ja hele året – hvor vi lader Helligånden få råderum ud fra tanken: *"Vær stille Kærlighedens Gud er nær"*. Og lad så det komme, der kommer. Se på det

og lad det ligge. Eller sagt med sangens ord *"Når aldrig du under dig rist eller ro, kan ingenting blomstre, og intet gro."* (De nære ting).

Det der skal gro er tilliden til, at vi er i Guds hænder og alt er såre godt. Så vi netop kan gå frit – hver til sit – gå til dagens virke og gøre gavn som Gud det vil – på allerbedste måde. Sådan som vi synger med Grundtvig. (DDS nr. 752).

Prøv f.eks. at holde mørkning. Sid stille – med mobilen sat på lydløs. Alt mens lyset langsomt glider over i mørke. Og tænd så et stearinlys og bed en bøn. Lad bønnen vokse fra hjertet, som det kommer til dig. Rund af med fadervor, inden du sidder stille lidt endnu.

Levende julekalender "Den jul jeg aldrig glemmer"

Igen i år kan I opleve fortælling, sang og musik, når den eller de hemmelige gæster dukker op bag lågen.

Temaet i år er "Den jul jeg aldrig glemmer" frit fortalt og fortolket.

Det er Lemvig Bibliotek og Lemvig og Omegns Valgmenighed, der indbyder og valgmenighedspræst Ronald Risvig vil være den, der (næsten) hver dag byder velkommen.

Hjørnet
1. december til den 23. december
Kl. 16.30 - 17.00
Entré: gratis

LEMVIG BIBLIOTEK LEMVIG OG OMEGNS
VALGMENIGHED

Sorggrupper for voksne

Selvom sorg er en naturlig reaktion på et tab og er en kompleks følelse, kan det være livgivende at tale med andre i samme livssituation og med professionelle. Det er hvad Sorggruppen i Lemvig Kommune tilbyder.

Det foregår ved sorgrådgiver og valgmenighedspræst i Bøvlingbjerg, Marianne Gyldenkærne, der kan kontaktes på tlf. 97 88 56 50 / 51 27 12 20, og ved Lilian Hove Andersen, psykolog og sygeplejerske, medlem af Bøvling Menighedsråd, tlf. 42 36 30 10.

Alle henvendelser og samtaler er naturligvis underlagt tavshedspligt. **Læs mere på lemvigsorggruppe.dk**

Marianne Gyldenkærne

Lilian Hove Andersen

Så glædesfrø – køb bogen "DU ER GLÆDE I FRØ"

Salget af bogen, der kom til jul i 2024, har indtil nu givet et mindre overskud til julehjælpen i Lemvig. Vi har stadig omkring fyrrer bøger at sælge af. Tænk om de blev solgt, da ville vi så endnu flere "glædesfrø" hos de mennesker der vitterlig har behov for julehjælp. Og ikke nok med vi hjælper mennesker der har noget mindre at gøre godt

med, end de fleste af os andre – så har bogen fået mange rosende ord med på vejen fra flere forskellige sider.

Bogen sælges nu for kr. 128,00 og kan erhverves ved valgmenighedens arrangementer eller ved henvendelse til præsten.

Jimmi Eklöv

Jimmi Eklöv konverterede for cirka 20 år siden til katolicismen og skriver som sådan på den baggrund. Han er uddannet TV Journalist og har blandt andet arbejdet ved svensk TV, ligesom han har virket som højskolelærer gennem femten år i Danmark og nu tilknyttet Rønshoved Højskole. Og så har Jimmi ofte deltaget ved gudstjenesten her i valgmenigheden.

"Den Hellige Nat – Emil Nolde og det nyfødte barn"

Emil Noldes "Den Hellige Nat" er ikke noget klassisk julenatsbillede. Det er typisk Nolde: stærke farver, næsten tegneserieagtige figurer og en intensitet, der rammer. Han maler ikke pynt, han maler liv – det rå, det menneskelige, rammer han midt i virkeligheden.

I stalden ser vi Maria sidde oprejst. Ved hendes side står Josef og det trofaste

æsel – begge er vidner til det mirakel, der netop er sket. For lige dér, i hendes arme er det helt nyfødte Jesusbarn. Højst et par minutter gammelt. Man fornemmer næsten, at navlestrengen lige er klippet. Maria holder barnet op foran sig – både for selv at se det bedre, men også som en bevægelse mod verden og mod Gud. Hun løfter barnet, som en mor i ren og skær glæde, lykke og forundring.

Hendes ansigt lyser. Der er ikke tvivl om, at Nolde har villet vise en helt menneskelig Maria – fuld af varme, glæde og overvældelse. I hendes blik ser man den dybeste moderlige kærlighed, men også noget mere: en bevidsthed om, at dette barn er mere end hendes eget. Hun rækker det frem til menneskene og til Gud. Og som man ser på billedet, kan man næsten høre hende hviske sin lovsang, Marias højsang fra Lukas' evangelium:

*"Min sjæl ophøjer Herren,
og min ånd fryder sig over Gud, min frelser.
Han har set til sin ringe tjenerinde,
for nu skal alle slægter prise mig salig.
Den Mægtige har gjort store ting mod mig,
helligt er hans navn.*

*Hans barmhjertighed varer fra slægt til slægt
mod dem, der frygter ham.*

*Han har øvet vældige gerninger med sin arm,
han har spredt dem, der er hovmodige i de-
res hjertes tanker.*

*Han har styrtet de mægtige fra tronen
og ophøjet de ringe.*

*De sultne har han mættet med gode gaver,
og de rige har han sendt tomhændede bort.*

*Han har taget sig af sin tjener Israel
og husket på sin barmhjertighed,
som han tilsagde vore fædre,
Abraham og hans slægt til evig tid."*

I baggrunden lyser den dybe blå nattehimmel – som en levende påmindelse om julens salme:

*"Dejlig er den himmelblå,
lyst det er at se derpå
Os fra jorden op til sig."*

Og højt deroppe ser vi stjernerne, de samme som lyste over Betlehem den nat. Nede på jorden aner vi konturerne af hyrderne, der kommer løbende i fuldt firspring. De er på vej fra marken, stadig forpustede, med hjertet bankende. De har set englenes hærskere og hørt deres sang og er nu styrtet af sted for at fortælle Maria, hvad himlens hærskarer har kundgjort at hendes søn er verdens lys.

Julenat hos Nolde er liv, varme, farver og glæde. Det er et øjeblik af både menneskelig og guddommelig kærlighed. Maria løfter barnet, og i det øjeblik løftes også verden.

For i hendes arme bæres selve Guds kærlighed ind i menneskelivet – kød og blod, varme og lys midt i mørket. Gennem hende kommer Gud ind i verden og gennem hende tager mennesket imod Gud. Eller som vi synger i B.S Ingemanns "Julen har bragt velsignet bud":

*"Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.*

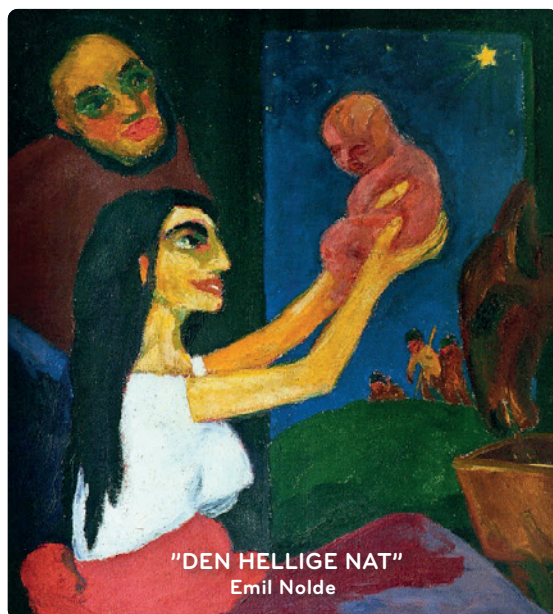
*Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.*

*Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer;
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger."*

DDS nr. 119,3

Når hun holder det nyfødte barn frem, holder hun ikke kun sin søn – hun rækker frelsen til os alle. Hun viser, hvad det vil sige at være menneske i tro: at tage imod, at løfte op, at give videre. – og at Maria stadig løfter ham frem, som hun gjorde den nat, for Gud og mennesker at se.

*Glædelig Advent og Glædelig Jul
Jimmi Eklöv*

"DEN HELLIGE NAT"
Emil Nolde

Ved Dorte Ørtved pastor emeritus og tidligere fængselspræst i Sdr. Omme Fængsel. Hun var efter teologisk embedseksamen ansat på det teologiske fakultet i Aarhus, efterfølgende sognepræst i Ulstrupbro Sogn, højskolelærer ved Højskolen i Thy og hjælpepræst i Billund, inden hun i 1987 tiltrådte i en dengang nyoprettet stilling som fængselspræst i Sdr. Omme, hvor hun var ansat indtil hendes afsked i 2012

Foto Dorte Ørtved

Kirkegang

Det er da et underligt gammeldags ord, synes jeg pludselig. Ja, jeg blev faktisk helt i tvivl, om ordet findes i den danske ordbog, eller det bare er mig, der bruger det. Men det gør det. I den danske ordbog står der under betydningen af ordet Kirkegang: "det at gå i kirke, regelmæssig deltagelse i kirkens gudstjeneste".

Jamen, så er den god nok. Det beskriver min adfærd, som den nu engang er og har været hele mit liv. Da jeg var barn, var jeg næsten hver søndag med min far, som var præst, til gudstjeneste. Ikke fordi jeg skulle, men fordi der ikke var så meget andet at foretage sig som barn langt ude på landet en søndag formiddag. Og selvfølgelig virkede fars prædiken meget lang, men så var der jo salmerne, som man lige så stille lærte at synge, og altergangen, hvor man endelig kunne bevæge sig lidt og ovenikøbet smage vin.

Så var der alle de gamle mennesker, som også dengang gik i kirke, ja formodentlig var flere af dem yngre, end jeg selv er i dag. Andre børn var der kun sjældent, hvis ikke der var barnedåb. Så var der dem, der kom næsten hver gang, og hvis forskellige

små særheder, man lærte at kende. F.eks. den gamle mand der altid småfløjtede under hele gudstjenesten, eller den lille gamle kone der lignede en flitsbue, fordi hun havde rygsammenfald. Ja, det vidste jeg selvfølgelig ikke, at det var det, hun led af, men spøjs var hun set med barneøjne. Og var min to år yngre lillesøster også med, så kunne vi sidde og smågrine sammen over alle de mærkelige gamle mennesker.

Men så blev jeg ældre, kom i gymnasiet og fortsatte som det naturligste af alt med at gå i kirke, og kunne nu for alvor sætte fokus på min fars prædikener, diskutere og gøre mig klog på teologiske spørgsmål. Og da studenterhuen var kommet på hovedet, var det oplagt, måske det nemmeste at kaste sig over teologistudiet, selv om der også var andre tillokkende studier. Men jeg var jo nærmest opflasket med de teologiske ord og problemstillinger, så hvorfor ikke fortsætte ad den velkendte vej? Og en dag var man cand.theol. Selvfølgelig var det ikke ensbetydende med, at jeg skulle være præst. Jeg kunne jo også undervise, hvilket jeg gjorde i tre år på universitetet i Århus. Men pludselig blev der oprettet en sognepræstestilling i det sogn, jeg boede i. Jeg havde nu små børn, så det ville betyde mere ro i familien at arbejde, hvor jeg boede, fremfor at have en lang daglig transporttid til arbejde.

Og så var jeg sognepræst som min far, og det liv, jeg kendte fra jeg var barn, var nu

mit med alt, hvad det indebar af kirkelige handlinger, folkelige arrangementer og kirkegang hver søndag. Og sådan blev det ved helt til min pensionering, selv om jeg hen ad vejen skiftede embede. Og nu har jeg været pensioneret i mere end 10 år, og alligevel fortsætter kirkegangen næsten hver søndag.

Så hvad er det for noget med den kirkegang, den regelmæssige deltagelse i kirakens gudstjeneste? Det må vel være fordi, du er troende, vil mange mene. Det ved jeg ikke noget om. Jeg kan ikke sådan stille mig uden for mig selv og kigge på min tro, fordi jeg ikke ved, hvad tro er for en størrelse. Selvfølgelig kan jeg sagtens komme med en masse kloge teologiske ord og betragtninger, da det jo er mit fagområde, men det er jo ikke det samme som min tro. Men hvad tror jeg da? Tror jeg overhovedet? Det ved jeg ikke. Men jeg ved, at jeg ikke er alene. Altså tror jeg heller ikke ale-

ne. Jeg er barn af mine forældre. Gennem dem er jeg født ind i verden, som var der, da jeg kom, og ud over min verdens erfaringer kan jeg ikke nå. Som Anna Sophie Seidelin har skrevet det et sted:

"Årtusinder tror med mig og tvivler med mig. Jeg er ikke alene, hverken i troen eller i tvivlen. Jeg har ikke opfundet nogen af delene. Jeg er ikke den, der har en tro. Hvis De spørger, om jeg er eet med den tro, jeg har sammen med årtusinder, eller med den tvivl, jeg også har arvet, så svarer jeg: Med troen. Den vil jeg såvel leve som også gerne dø med. Og jeg vil hellere dø, end at Jesus og med ham alle de andre skulle være døde forgæves."

Måske forstår du nu, kære læser, at kirkegang ikke er noget, jeg skal beslutte mig for, men er en uundværlig del af mit liv.

Dorte Ørtved

Kunst i Forsamlingssalen ved billedkunstner Bente Bæk

De kommende måneder kan Bente Bæks Fabulerende Farverige Billedefantasier nydes i Forsamlingssalen. Bente skriver om sig selv: "Jeg er født i vædderens tegn i 1956 i en lille vestjysk by Spjald. Nu er jeg bosat i Holstebro, hvor jeg stortrives omgivet af kunst og kultur.

Interessen for kunst er ikke ny, idet jeg gennem mange år har arrangeret kunststillinger ude på arbejdspladserne som formand for den jysk/fynske afdeling af Arbejdernes Kunstforening, hvis værker nu er overgået til Arbejdersmuseet i København. Mine værker er alle unikke og der findes kun en af slagsen, jeg er fortsat eksperimenterende med farver og mate-

rialer. Lader mig kontinuerligt inspirere af form og farver, som jeg gerne vil give videre i min udtryksform.

Det er mit håb, at jeg kan sprede glæde med mine værker." Der kan læses mere om Bente og hendes virke på www.bbart.dk

Billedfantasier

Bente Bæk

"Kunst er det, der bærer det eviges præg"

Nedenstående er den tale, jeg holdt ved Else Husted Kjærs reception i anledning af hendes 55-års jubilæum som billedkunstner den 12. oktober 2025 på POESIGÅRDEN.

En mand står på et galleri og ser på et billede – abstrakt er det – uden umiddelbart genkendeligt motiv. Da siger han for sig selv – men højt: *"Det forstår jeg ikke"*.

Hvad han ikke er klar over er, at bagved ham står den billedkunstner, der har malet billedet. Kunstnerne hører mandens ord og svarer: *"Der er helle ikke noget at forstå"*. Hvortil manden siger: *"Så forstår jeg det bedre!"*. Det er Storm P der med sin underfundige og her dybe humor har leveret denne lille "Flue", der i sit væsen er beslægtet med poesi og dermed også med linjer til kunstens væsen. Den varme lune og forløsende humor og poesien har skabelsens element i sig – vel og mærke ikke skabelse til noget forudbestemt, men bestemt til liv. Til varme, lys, glæde til forløsning. Der er en evighedsdimension til stede i såvel humoren som poesien – en fylde af nærvær og liv – sådan som vi kan møde det i kunsten, når vi ikke forfalder til at tro, at kunst er noget vi skal forstå. Det er med kunst som med den omtalte form for humor – at her formidles på poetisk vis en livsindsigt – vi ikke kan sige os selv, men som nu, i det åbne møde med værket, opleves indlysende sandt.

Det usikkert, hvor udtrykket "Kunst er det der bærer det eviges præg" stammer fra, men jeg forbinder tankegangen med N.F.S.

Else Husted Kjær og Ronald Risvig

Grundtvig, der definerer poesi som det, der har forbindelse til det evige. Citatet udtrykker tanken om, at sand kunst, især poesi, har en tidløs kvalitet, der transcenderer det flygtige øjeblik og forbinder vi mennesker med noget evigt eller universelt. Det hænger godt sammen med at poesi betyder skabelse, og som sagt, ikke skabelse til noget bestemt, men til liv, lys, glæde – til forløsning.

Poesien vækker livsmodet og bringer os i kontakt med de dybeste lag i vores hjerte, som Jens Rosendal har digtet om og som vi skal synge om lidt Poesien bringer os i kontakt med det evige og her kan naturen være en stærk og afgørende inspirationskilde, som den har været og er for dig Else. Det lige fra Vestjylland til Norge, Island, Færøerne og såmænd også Indien. Af samme grund har vi lige sunget "Derfor kan vort øje glædes" og om "Kunstens lærebog", (se bagsiden af kirkebladet) der for Chr. Richardt netop er en åbenhed for naturens mangfoldighed som kunstnerens inspiration. Med poesien føres vi ind i naturens rige liv, der strømmer ud fra et DU, en skabers hånd og sammenfattes i de to sidste strofer.

*"Alt, som ejer livets lue:
rosens blus og havets blå,
skovens hvalv og brynets bue,
læbens fine folder små,
tankens hemmeligste susen,
elskovsblikket tavse sprog,
lærkens sang og bækkens brusen, -
alt er kunstens lærebog"*

Og når vi skal synge de to nævnte sange, hænger det sammen med at Else har døbt stedet her POESIGÅRDEN. Else fortæller selv hvordan navnet blev født.

Tilbage i 1995 hørte du en udsendelse i Danmarks Radio en norsk kvinde fortælle om sit ophold i koncentrationslejr under 2. verdenskrig. På medrivende vis fortalte kvinden om, hvad der, midt i rædslerne, gav fangerne livsmod, hvad der fik dem til at holde ud trods de umenneskelige vilkår og derved evnen til at overleve! Det var netop poesien! En medfange, fortalte den norske kvinde, kunne udenad flere af den svenske trubadur Evert Taubes vidunderlige viser udenad."

"Aftensol" af Else Husted Kjær

Kvinden lærte nu sine medfanger disse dejlige toner og digte. Og hver gang det var muligt så sang de dem sammen, og som bekendt så synges vi sammen, når vi

synger sammen og ordet skaber hvad det nævner. Der skabes lys, liv, glæde og samhørighed. Og når fangevogterne var i nærheden, da lå viserne med deres poetiske kraft, som en lille fugl og sang i hjertet på dem. Poesiens skabende kraft sang igen og igen: *"Det skal nok gå alt sammen – vi klarer det!"* Viserne formidlede menig, en menig om

*"At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og bli'r,
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter."*

Som Jens Rosendal digter i *"Du kom med alt det der var dig"*.

Den norske kvinde, mente ikke hun havde overlevet tiden i koncentrationslejren uden viserne, uden poesien!

Her er den norske kvinde på linje med østrigske Viktor Frankl (1905-97) der var professor i neurologi og psykiatri ved Medizinische Universität Wien samt Holocaust-overlever og grundlægger af logoterapien. Viktor Frankl erfarede i KZ lejren, at så længe fangerne havde noget at leve for, så længe de kunne se en mening med livet, ikke mindst at deres kære derhjemme stadig var i live, da levede fangerne med håbet om et gensyn og kunne derfor udholde hårdt arbejde, vold og elendig føde. Men kom der bud til lejren at deres kære var omkommet, så gik der blot få uger inden de blev angrebet af Tyfus og lignede sygdomme, bukkede under og døde. Denne erfaring samlede Viktor Frankl i filosofen Friedrich Nietzsches (1844-1900) ord, når han siger: *"Den ved hvorfor han skal leve – kan tåle et næsten hvilket som helst hvordan"*.

"Den ved hvorfor han skal leve – kan tåle et næsten hvilket som helst hvordan". Det var hvad den norske kvinde og hendes medfanger erfarede gennem sangen, gennem poesiens skabende og livgivende kraft.

Humoren, kunsten og poesien kan bringe vi mennesker til erkendelser og indsigter vi ikke kunne sige os selv og derfor skal have det "fortalt" i mødet med kunsten og poesien og der i det åbne modtagende felt er det vi kan erkende det "fortalte" som indlysende sandt. Sandt fordi det bærer livets, skabelsens og evighedens væsen i sig, som sider af samme sag.

At komme dertil som kunstner at kunne formidle denne indsigt gennem sit virke forudsætter disciplin. Det kræver fordybelse og gentagelse, der munder ud i fornyelse. En fornyet indsigt, i fornyede værker som vi der betragter dem kan gå i dialog med og således få "intuitive samtaler" med værkerne, der går bagom intellektet, fordi vi ikke skal forstå det, men annamme indsigten.

Den indsigt der omhandler centrale livstemaer som liv og død, skønhed og uhyrlighed, hvor det centrale er: *"Hvad er meningen med livet – hvad er jeg her for?"* Svaret er – i lyset af det sagte, at det er at det evige tager plads midt i tiden. Sagt med Chr. Richardt ord:

*... og den sten, hvis skønhed strålte,
formet af en mesters hånd,
den blev skøn, fordi han målte
med vor skabers målebånd.*

Og dine billeder Else, har for mig at se været en lang transformation – fra det aflæselige naturalistiske, der kunne "forstås" til det drømmende – kosmiske hvor himmelrum og stjerner blander sig med markens blomster og himlens fugle.

Det er her den synlige virkelighed forvandles til drømmende begreber af farve og sindbilleder af den intense oplevelse mellem himmel og jord. På sin egen vis – tænker jeg – i virkeligheden en dialog med noget hinsides, der gør dine billeder anelsesfulde, samtidig med at du erkender dit tilhørsforhold til fjorden og markerne – det vestjyske landskab og de glidende skyer.

"Disse ord er tæt beslægtet med, hvad der er sagt om den bornholmske maler Oluf Høst (1884–1966), som jeg ofte kommer til at tænke på, når jeg ser dine værker fra de senere år." Om Oluf Høst billede "Orion" – opkaldt efter og inspireret af stjernebilledet Orion skriver Hansaage Bøggild:

"Malerens evindelige drøm, om at løfte en flig af forhænge er nærmere end nogensinde i Orion-billederne. De billeder blev hans sidste undren. Uendelighedens silkebløde blå over sneen og alle stjernebilledene, som han kunne på fingrene, blev hans maleriske testamente"

Kære Else – disse ord er også til dig. Må du få mange gode år endnu til at fuldende dit poetiske testamente i billedernes sprog. Tak for 55 års virke i kunstens og poesiens tjeneste – og lykke til med dit fortsatte virke.

Ronald Risvig

Et program om tro, eksistens og livsforandrende erfaringer i samtaler mellem gæster og præster. Gæsterne i Maries Rum deler en livsforandrende erfaring med lytterne og reflekterer over den i samtale med præsten.

Det er mennesker der ikke er bange for at ytre sig og skabe reaktioner. Undren er udgangspunktet, og humor og alvor går hånd i hånd. Som lytter får man lyst til at deltage i samtalen og på den måde komme tættere på ens egne holdninger og overbevisninger.

Maries Rum er Produceret af Næstved Provsti, folkekirken i Næstved, med et stort ønske om at skabe en relevant folkekirke, ved at tage samtalerne om tro og de store temaer i livet, som vi alle har til fælles, ud til dig. Vært er Rasmus Birkerød. Uddannet journalist og rejseleder, der hele sit liv har arbejdet med kommunikation: Som tv-vært, rejseleder, destinationschef, underviser, journalist, redaktør, interviewer, ordstyrer, foredragsholder og kommunikationskonsulent.

Hør bl.a. mange andre Læge Ole Hartling "Livet er altid nyt – også når du lige har mistet det" Dette livssyn har været rettesnor for Ole Hartling, som fortæller, hvordan han har været i stand til at tage imod kærligheden igen – selv efter at have mistet sine to første ægtefæller, som døde fra ham.

Eller:

Forfatter Jesper Stein "Dem, der elsker os mest, er dem, der sårer os dybest". "Det handler om, at forholdet til vores forældre sjældent er sort-hvidt, og at vi ofte må bære kærlighed og svigt på én gang.

Selv har Jesper Stein måtte forholde sig til sin mor. "Det er det mest paradoksale, vi overhovedet møder i tilværelsen: At dem, der elsker os allermost, er dem, der sårer os dybest. Det kan vi kun komme videre med, hvis vi kan rumme de to ting samtidigt", siger han.

Du finder Maries rum her:
www.mariesrum.dk

KIRKEKAFFE
efter hver gudstjeneste
– en hjertesag

Grundtvig, Guds ord og Guds fred

Klumme af Kristoffer Garne, præst i Holstebro Valgmenighed og forfatter til flere bøger. Klummen er tidligere bragt i Holstebro Valgmenighedens blad nr. 135 Og bringes her med tilladelse af Kristoffer Garne

I sensommeren 1825 kom N.F.S. Grundtvig frem til den indsigt, som man har kaldt den mageløse opdagelse: Guds ord møder vi ikke i Biblen eller i teologernes udlægning af kristendommen. Guds ord lyder altid allerede i menighedens midte: i pagten mellem Gud og menneske ved døbefonten, i trosbekendelsen, fadervor, nadverens ord og i Jesu egen hilsen til os: fred være med jer. Her møder vi fuldt og helt Guds ord, rent og uforfalsket, og med det i vores ører, munde og hjerter kan vi leve og dø et menneskeliv med fast grund under fødderne.

Grundtvig udfoldede siden indsigten til også at gælde menneskelige samfund uden for kirken: Også her bygger vi på det levende ord, som møder os i sagn og sang og opliver og oplyser vores liv til gavn og grøde.

Da Grundtvig stod midt i sit livs største sorg ved tabet af sin store kærlighed Marie Toft, skrev han en salme (DDS 676), hvor han mediterer over Guds ord og Guds fred. Det kan man leve sit liv på:

*"Du ved det god, Guds menighed!,
det ene tjener til din fred,
at i dit hjerte og din mund,
er troens ord i allen stund."*

Grundtvig lagde salmen til side, indtil den blev sunget, da han selv blev lagt i graven og forenet med sin hustru. Og da lød så budskabet til eftertiden:

Kristoffer Garne

*"Guds fred er mer end englevagt,
den regner aldrig fjendens magt,
er lige dyb og lige bred
ved højlys dag og midnatstid."*

Der er ingen, der siger, at vi kan eller skal overtage Grundtvigs indsigter en-til-en her 200 år efter. Men også vi kan indse og erfare, at vi lever af noget andet end brød alene. Vi lever af hinanden og af Guds ord.

Hvert øjeblik får vi skænket livsmuligheder midt i tilværelsens storme og brag. Dette, som er mere fundamentalt og dybereliggende end alt andet, kan ingen tage fra os, og det må vi gribe om og bygge vores tilværelse på, i lyst og nød. Når alt andet glipper, kan vi her finde fred og lys midt i kaos og mørke:

*"Det er den fred med liv og ånd,
som hjertet finder i Guds hånd,
så føler det end dødens pil,
det værger sig kun med et smil."*

Kristoffer Garne

VI SIGER TAK TIL DE FRIVILLIGE

Fredag den 16. januar indbydes alle frivillige ved Lemvig og Omegns Valgmenighed til en aften med god mad og drikke, sang og musik- humor og underholdning. For uden hjælp med have, bage, stille borde op, ringe med klokken, kirketjener, kirkesanger, gøre rent og meget andet – så ville det være noget så trist. Men netop ved at hjælpe hinanden, kommer vi tættere på hinanden som enkeltpersoner og som menighed. Christian Risgaard Thomsen og Søren Kristensen underholder. Og der kommer en indbydelse. Se nedenfor, hvad aftenen bringer.

Hilsen bestyrelsen

KOMMENED ARRANGEMENTER

Der kan læses uddybende om de kommende arrangementer på valgmenighedens hjemmeside.

Scan QR-koden eller klik ind på
www.lemvigvalgmenighed.dk

EN DEL AF VORT LAND

En kabaret med 24 rimskrøner og remser om byer, landsbyer og flækker på Lemvigegnen – fra præsten i Flynder til Theodor fra Thyborøn, møllersvenden fra Gudum, kunstmaleren fra Vejlbj Klit og mange flere.

Fremført af Søren Christensen (tekster) og Christian Risgaard (musik).

"En del af vort land" er to tilflytteres kærlighedserklæring til Lemvigegnen. Digtene er udgivet i bogform med fotografik af Klavs Weis, inkl. CD med live-indspilning.

LEMVIG OG OMEGNS VALGMENIGHED

En grundtvigsk
menighed i Folkekirken

SØNDAG DEN 30. NOVEMBER KL. 15.00

Lemvig Valgmenighedskirke

Adventskoncert med Vestjysk Koncertkor

Vestjysk Koncertkor synger advents- og julemusik samt kirkelige satser. Koret består af ca. 50 erfarne sangere og har tidligere opført bl.a. Mozarts og Verdis Requiem samt Bachs Matthæuspension. **Entré:** 100 kr.

1.-23. DECEMBER KL. 16.30-17.00

Lemvig Bibliotek

Julekalender på biblioteket

"Den jul glemmer jeg aldrig" er temaet for årets levende julekalender. Vi gentager succesen fra sidste år. I samarbejde med Lemvig Bibliotek indbyder vi til en "halv time out" fra julehandel. Luk ører og hjerte op og lyt til levende fortællinger. **Gratis adgang.** Hver dag en ny og hemmelig gæst. *Dog undtaget den 11. dec. Se nedenfor her*

TORSdag DEN 11. DECEMBER KL. 16.30-17.00

Lemvig Valgmenighedskirke

Tante Andante og Den Allerførste Jul

Levende julekalender-gudstjeneste for børn og voksne. Vi møder trompeter, kameler, køer, engle, tre vise mænd og et æsel – for det er snart jul! Gennem fællessang, musik, leg, teater og bibelfortælling tager Tante Andante og Hyldemøster alle med tilbage til den allerførste julenat, da Jesus blev født. Fortællingen rammes ind af salmer og bøn ved valgmenighedspræst Ronald Risvig. Ved orglet sidder Birgit Mogensen. **Gratis adgang.**

JULEGUDSTJENESTE DEN 24. DECEMBER KL. 15.00

Lemvig Valgmenighedskirke

Den jul glemmer jeg aldrig – låge nr. 24

Fortæller og præst Ronald Risvig.
Ved orglet: Inge Marie Andersen.

TORS DAG DEN 1. JANUAR KL. 14.00

Lemvig Valgmenighedskirke

Nytårsgudstjeneste

Efter gudstjenesten: bobler, kransekage og fællessang i præsteboligen – samt en "Folkelig Opsang" ved hemmelig gæst.

TIRSDAG DEN 6. JANUAR KL. 19.00

Lemvig Valgmenighedskirke

Helligtrekongers gudstjeneste

Gudstjeneste ved provst Peter Fischer-Nielsen
Efterfølgende foredrag, hvor Peter Fischer-Nielsen fortæller "Hvad han har på hjerte" **Kaffe/the brød og kage:** 50 kr.

MANDAG DEN 2. FEBRUAR KL. 18.00

Lemvig Valgmenighedskirke

Kyndelmissegudstjeneste og spisning

Vi fejrer lyset med sang, musik og fortælling.
Efterfølgende fællesspisning. Tilmelding til Ronald Risvig på telefon 23 32 96 13 eller praest@lemvigvalgmenighed.dk senest den 28. januar. **Pris:** 50 kr.

LØRDAG DEN 14. FEBRUAR KL. 9.30–15.30

Lemvig Valgmenighedskirke

Litteratur, liv og kristendom

Gudmund Rask Pedersen fortæller om litteraturens og troens samspil – med oplæsning, samtale og sang.
Pris: 175 kr. inkl. forplejning.

TIRSDAG DEN 17. MARTS KL. 19.00–21.15

Lemvig Valgmenighedskirke

Det, man synger, er man selv

Sang- og musikaften med Jesper og Frode Kallesøe. Vi synger fra højskolesangbogen, og Jesper fortæller om sine sange. **Pris:** 50 kr.

LEMVIG OG OMEGNS VALGMENIGHED

En grundtvigsk
menighed i Folkekirken

FREDAG DEN 3. APRIL KL. 16.00

Mariekirken, Bøvling

Langfredags musikgudstjeneste

Musik ved Chulpan Christiansen (orgel) og Weronika Blautenberg (obo). Prædiken ved Marianne Gyldenkærne. Tekstlæsninger ved Ronald Risvig.

Dette er en fælles gudstjeneste med Bøvling Valgmenighed.

SØNDAG DEN 12. APRIL KL. 10.30–16.00

Lemvig Valgmenighedskirke

Tænk at livet koster livet – højskoledag

Gudstjeneste ved Ronald Risvig. Foredrag af Klavs Birkholm: Har vi solgt vores frihed og sjæl til internettet og ChatGPT? Eftermiddagskoncert ved Christian Risgaard Thomsen og Johanne Buus Andersen.

Pris: 200 kr. inkl. forplejning. Tilmelding senest 7. april. Højskoledagen er arrangeret i samarbejde med Bøvling Valgmenighed

FERIE OG FRIDAGE I SAMARBEJDE MED BØVLINGBJERG VALGMENIGHED

Ved ferie og fridage afløser Marianne Gyldenkærne og Ronald Risvig hinanden. Se gudstjenestelisten. Ring altid på 23 32 96 13 der omstiller til evt. afløserpræst.

Ronald Risvig har som udgangspunkt fri hver mandag – dette kan variere og man er altid velkommen til at kontakte præsten.

Ronald Risvig har ferie fra den 17. – 28. november begge dage inkl. Andet er ikke fastlagt pt.

GUDSTJENESTE PÅ LEMVIG DAGCENTER NYGADE 35

Afholdes på tirsdage kl. 10.15.

Ronald Risvig er præst på flg. tirsdage: Den 09. december, 20. januar, 24. februar og 24. marts.

FÅ PRÆDIKEN TILSENDT

Vil du gerne kunne læse søndagens prædiken med tid til at fordybe dig og reflekterer over indholdet, da sender jeg den gerne.

Du kommer på en e-mail liste, hvor du er anonym for de øvrige modtagere.

Skriv til:

praest@lemvigvalgmenighed.dk og bed om at få prædiken tilsendt. Prædiken sender jeg lige efter gudstjenesten er afholdt.

NOVEMBER

23.11	Sidste søndag i kirkeåret	kl. 10.30	<i>Rasmus Valentin Christensen</i>
30.11	1. s. i adv.	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>

DECEMBER

07.12	2.s.i adv.	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>
14.12	3. s. i adv.	kl. 10.00	<i>Bøvling Rasmus Valentin Christensen</i>
21.12	4.s. i adv.	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>
24.12		kl. 15.00	<i>Julegudstjeneste</i>
25.12	Juledag	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>

JANUAR

01.01	Nytårsdag	kl. 14.00	<i>Ronald Risvig og "Godt Nytår i præsteboligen"</i> Se side 21
06.01	HTK, tirsdag	kl. 19.00	<i>v/provst Peter Fischer-Nielsen. Se side 21</i>
11.01	1.s. HTK	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>
18.01	2.s.e.HTK	kl. 10.00	<i>Bøvling Marianne Gyldenkærne</i>
25.01	s.s.e. HTK	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>

FEBRUAR

02.02	Kyndelmisse, mandag	kl. 18.00	<i>Ronald Risvig. Se side 21</i>
08.02	Seksagesima	kl. 10.30	
15.02	Fastelavn	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>
22.02	1.s. i fasten	kl. 10.00	<i>Bøvling Marianne Gyldenkærne</i>

MARTS

01.03	2.s. i fasten	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>
08.03	3.s. i fasten	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>
15.03	Midfaste	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>
22.03	Mariæ Bebudelse	kl. 10.00	<i>Bøvling Marianne Gyldenkærne</i>
29.03	Palmesøndag	kl. 10.30	<i>Ronald Risvig</i>

Se mere på lemvigvalgmenighed.dk

**LEMVIG OG OMEGNS
VALGMENIGHED**

En grundtvigsk menighed i Folkekirken

Derfor kan vort øje glædes

Højskolesangbogen 19. udg. nr. 177

Tekst: Chr. Richardt, 1868

Melodi: Carl Nielsen, 1920

Derfor kan vort øje glædes
ved et billeds farvepragt,
thi det lys, hvori det klædes,
er naturens egen dragt,

og den sten, hvis skønhed strålte,
formet af en mesters hånd,
den blev skøn, fordi han malte
med vor skabers målebånd.

Derfor rørtes vi og vaktet
ved en digters favre ord,
thi de druer, som os raktet,
var fra livets rige bord,

derfor vugged os i drømme
tonedybets havfrusang,
thi af hjertets kildestrømme
svulmed jo dets bølgegang.

Alt, som ejer livets lue:
rosens blus og havets blå,
skovens hvalv og brynets bue,
læbens fine folder små,

tankens hemmeligste susen,
elskovsblikkets tavse sprog,
lærkens sang og bækkens brusen,
- alt er kunstens lærebog.

"Den blå, blå fjord" af Else Husted Kjær

LEMVIG OG OMEVNS VALGMENIGHED

En grundtvigsk menighed i Folkekirken

Kirkevej 6 . 7620 Lemvig
Telefon 97 82 00 52
www.lemvigvalgmenighed.dk